

● Basri Dođan

Yüzleşme

Sonbahara yelken açtın ne kaldı ki kışa gönül.
Bezm-i Elestteki sözü unutmadan yaşa gönül.

Kaygı sarıp etrafını tenhalara çekilmeden
Muhabbeti feda ettin hangi mühim işe gönül.

Gök gürlerse, şimşek çaksa hayret dolu bakışlarla
Gölgelerin peşi sıra gezdin şaşa şaşa gönül.

Ataletin çamuruna gömülerek bu dünyada
Kim kaybetmiş, sen bulasın rahat, huzur, neşe gönül.

Bülbül olmak yaraşırdı gonca gülün diyarında
Bir serapa kapılarak aldanırsın düşe gönül.

Yalnız geldin bu âleme yapayalnız gideceksin
Hevâ, heves terkisinde ömür gitti boşa gönül.

Aynalarla yüzleşmeden terk-i diyar eyleyerek
Yeryüzünde gizlenecek var mı kuytu, köşe gönül.

Delikanlı zamanların geçti yaz yağmuru gibi
Sırtın gelmez sandın belki, bin hamleyle tuşa gönül.

Aslı toprak bedenini gezdirerek bunca zaman
Bağlandığın her ne varsa kaçtı koşa koşa gönül.

Rüzgârlara kapılarak düştün umudun peşine.
Sarıldığın hayalleri dönüştürdün kuşa gönül.

Durulursun sandım ama tükenmedi arzuların
Bekledim ki takıldığı yokuşları aşa gönül.

Coşkun akan sele meylin, berrak sular uzağında
Müstahaktır şu başımı vursan taştan taşta gönül.

Sevda yüklü kervanları terk ederek yol aradın
Yolda kaldın; gönüllerden, gözden düşe düşe gönül.